

Súd: Najvyšší súd SR  
Spisová značka: 2Asan/9/2017  
Identifikačné číslo spisu: 3016200205  
Dátum vydania rozhodnutia: 26.02.2020  
Meno a priezvisko: JUDr. Katarína Benczová  
Funkcia: sudca  
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2020:3016200205.1

## ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Kataríny Benczovej a členov senátu JUDr. Jozefa Hragaša a Mgr. Petra Melichera, v právnej veci žalobcu: I. I., bytom C. XXX, právne zastúpeného JUDr. Jánom Legerským, advokátom, so sídlom Trenčín, Námestie sv. Anny 25, proti žalovanému: Okresný úrad Nové Mesto nad Váhom, odbor cestnej dopravy a pozemných komunikácií, so sídlom Nové Mesto nad Váhom, Hviezdoslavova 36, v konaní o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. OU-NM-OCDPK-2015/012665-002 zo dňa 30. decembra 2015 v spojení s rozhodnutím Obce C. č. 310/2015, p. č. 394/2015 zo dňa 2. novembra 2015 konajúci o kasačnej sťažnosti žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Trenčíne č. k. 11S/69/2016-69 zo dňa 14. februára 2017 takto

### rozhodol:

- I. Najvyšší súd Slovenskej republiky kasačnú sťažnosť zamietla.
- II. Žalovanému nárok na náhradu trov kasačného konania nepriznáva.

### Odôvodnenie

1. Napadnutým rozsudkom Krajský súd v Trenčíne (ďalej len „krajský súd“) zamietol žalobu o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. OU-NM-OCDPK-2015/012665-002 zo dňa 30. decembra 2015, ktorým bolo potvrdené rozhodnutie Obce C. č. 310/2015, p. č. 394/2015 zo dňa 2. novembra 2015 ktorým bol žalobca uznaný vinným z priestupku na úseku pozemných komunikácií podľa § 22c ods. 1 písm. e) zák. č. 135/1961 Zb. o pozemných komunikáciách v znení neskorších predpisov (cestný zákon), ktorého sa dopustil tým, že nesplnil opatrenie uložené orgánom štátneho odborného dozoru na zabránenie ohrozenia alebo sťaženia premávky na pozemnej komunikácii, pretože neodstránil prekážky z miestnej komunikácie čo mu bolo uložené vykonateľným rozhodnutím príslušného orgánu dozoru. Za priestupok mu bola uložená pokuta 300 Eur.

2. Krajský súd v Trenčíne (správny súd) pri svojom rozhodovaní vychádzal z nasledovne zisteného skutkového stavu:

3. Žalobcovi bolo vykonateľným rozhodnutím Obce C. č. j. 167/2015, R.z. 207/2015 zo dňa 15.6.2015 uložené odstrániť do 30 dní od doručenia rozhodnutia prekážky, prefabrikovanú garáž bez základu ktorá nie je spojená so zemou a drevené koly a železné stĺpy s bránami z miestnej komunikácie III. triedy por. č. 4c, tvoriacej prístupovú cestu do bývalého Roľníckeho družstva C. v intraviláne k. ú. C.. Vo výroku rozhodnutia bol pre prípad nesplnenia opatrenia upozornený na možnosť začatia správneho konania o udelení sankcie. Prvostupňové rozhodnutie obce z 15.6.2015 potvrdil odvolací orgán 31.7.2015 a rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť 7.8.2015.

4. Dňa 18.8.2015 vyzvala obec žalobcu ako povinnú osobu na odstránenie prekážok do 7 dní od prevzatia písomnej výzvy. V odpovedi zo dňa 2.9.2015 žalobca oznámil, že považuje postup obce za nezákonný z dôvodu, že lehota na odstránenie prekážok bola stanovená právoplatným rozhodnutím a len túto lehotu bude rešpektovať. Dňa 8.10.2015 bolo žalobcovi doručené oznámenie obce o začatí výkonu rozhodnutia podľa § 74 Správneho poriadku z dôvodu nesplnenia uloženej povinnosti. Na oznámenie obce reagoval žalobca oznámením zo dňa 14.10.2015, doručeným obci 19.10.2015, že darovacou zmluvou zo dňa 30.7.2015 prekážky (garáž a iné veci) previedol a Ing. Z. S., a že je už len vlastníkom pozemku pod garážou.

5. Žalobca bol následne 21.10.2015 predvolaný na prerokovanie priestupku na úseku pozemných komunikácií podľa § 3c ods. 3,4 cestného zákona a súčasne bol upovedomený, o začatí priestupkového konania. Na prerokovanie priestupku sa dostavil až na opakovanú výzvu pričom uviedol, že nie je účastníkom konania z dôvodu scudzenia prekážok. Upozornil na vedenie súdneho konania o vlastníckom práve k spornej spevnenej ploche, ktorú nepovažuje za komunikáciu III. triedy. Rozhodnutím Obce C. č. 310/2015, p. č. 394/2015 zo dňa 2. novembra 2015 bol žalobca uznaný vinným zo spáchania priestupku na úseku pozemných komunikácií podľa § 22c ods. 1 písm. e) zák. č. 135/1961 Zb. o pozemných komunikáciách za nesplnenie opatrenia uloženého orgánom štátneho odborného dozoru. Odvolanie žalobcu bolo zamietnuté rozhodnutím zo dňa 30.12.2015, doručeným mu dňa 4.1.2016.

6. Správny súd považoval za vecne správne zistenie orgánov verejnej správy, že žalobca uložil prekážky na miestnu komunikáciu zapísanú v pasporte miestnych komunikácií pod por. č. 4c v správe a vlastníctve Obce C.. Predmetná pozemná komunikácia je podľa zaobstaraného znaleckého posudku stavbou (účelovou komunikáciou) postavenou na pozemku žalobcu, na parc. č. 15315/1 v k. ú. C.. S poukazom na znenie § 3d cestného zákona slovenská právna úprava platná v čase vydania preskúmaných rozhodnutí rozlišovala a naďalej rozlišuje vlastnícke právo k pozemnej komunikácii a vlastnícke právo k pozemku, na ktorom je miestna komunikácia zriadená. Podľa správneho súdu preto neobstojí právna argumentácia žalobcu, ktorý vyhodnotil pozemnú komunikáciu ako súčasť pozemku v jeho vlastníctve. Z tohto dôvodu sa podľa správneho súdu v prípade pozemnej komunikácie jedná o samostatnú stavbu vo vlastníctve Obce C., ktoré sa zápisom do pasportu miestnych komunikácií považuje za miestnu komunikáciu

7. Správny súd tiež zistil, že žalobca v zákonnej lehote nevyužil možnosť podania správnej žaloby na preskúmanie zákonnosti rozhodnutia o právoplatne uloženej povinnosti odstrániť prekážky na miestnej komunikácii. Z toho dôvodu sa správne rozhodnutie obce a odvolacieho orgánu stali zákonným podkladom na začatie priestupkového konania, vrátane núteného výkonu rozhodnutia podľa Správneho poriadku. Rozhodnutia o odstránení prekážok nadobudlo právoplatnosť 7.8.2015 a 30 dňová lehota na ich odstránenie uplynula dňa 7.9.2015.

8. Pokiaľ žalobca v dôvodoch žaloby tvrdil, že označené prekážky, ktoré mal odstrániť, daroval inej osobe, správny súd mal za to, že je nanajvýš podozrivé, aby žalobca v podaní doručovanom obci po prevode prekážok na tretiu osobu túto podstatnú skutočnosť neoznámil neodkladne prvostupňovému správne orgánu a mal za to, že darovacia zmluva predstavuje fiktívny, umelo vykonštruovaný dôkazný prostriedok, ktorým sa žalobca snažil vyhnúť splneniu právoplatne uloženej povinnosti. Krajský súd dospel k záveru, že administratívne orgány postupovali v súlade so zákonom, keď v priestupkovom konaní nebrali ohľad na darovaciu zmluvu zo dňa 30.7.2015 a za vlastníka prekážok a zodpovedného za ich neodstránenie naďalej považovali žalobcu a preto žalobu ako nedôvodnú zamietol.

9. Proti rozsudku správneho súdu podal žalobca (sťažovateľ) v zákonom stanovenej lehote kasačnú sťažnosť a navrhol, aby kasačný súd postupom podľa § 462 ods. 2 zák. č. 162/2015 Z.z. Správneho súdneho poriadku (ďalej len SSP) zmenil rozsudok správneho súdu tak, že zruší rozhodnutie žalovaného a vec mu vráti na ďalšie konanie a súčasne žiadal priznať náhradu trov konania. Kasačnú sťažnosť odôvodnil nesprávnym právnym posúdením otázky vlastníctva pozemnej komunikácie a nesprávnym právnym posúdením otázky vlastníctva prekážok v čase rozhodovania v priestupkovom konaní.

10. Žalovaný žiadal kasačnú sťažnosť zamietnuť s poukazom na vecnú správnosť rozsudku krajského súdu.

11. Najvyšší súd Slovenskej republiky konajúci ako kasačný súd podľa § 452 a nasl. SSP preskúmal napadnutý rozsudok správneho súdu spolu s konaním, ktoré predchádzalo jeho vydaniu a dospel k záveru, že kasačná sťažnosť nie je dôvodná. Kasačný súd o kasačnej sťažnosti rozhodol bez nariadenia pojednávania podľa ust. § 455 SSP, keď deň vyhlásenia rozhodnutia bo zverejnený (§ 438 ods. 2 SSP) postupom podľa § 491 ods. 1 SSP preskúmal napadnutý rozsudok krajského súdu spolu s konaním, ktoré predchádzalo jeho vydaniu a dospel k záveru, že kasačná sťažnosť je nedôvodná. Rozhodol bez nariadenia pojednávania podľa § 455 SSP s tým, že deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne 5 dní vopred na úradnej tabuli a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (§ 137 ods. 2 a ods. 3 SSP).

12. Kasačný súd sa v celom rozsahu stotožňuje so skutkovými zisteniami správneho súdu, ktoré zodpovedajú obsah predložených administratívnych spisov žalovaného.

13. Podľa § 3c ods. 2, 3 a 4 zák. č. 135/1961 Zb. o premávke na pozemných komunikáciách v príslušnom znení, orgány štátneho odborného dozoru dbajú na zabezpečenie ochrany pozemných komunikácií a dozerajú, či sa dodržiavajú povinnosti a podmienky užívania pozemných komunikácií ustanovené týmto zákonom, predpismi vydanými na jeho vykonanie, ako aj opatrenia cestných správnych orgánov. Ak zistí orgán štátneho odborného dozoru závalu, vyzve právnickú osobu alebo fyzickú osobu zodpovednú za dodržiavanie ustanovených povinností, aby sa postarali o nápravu; pri výkone dozoru môže dávať príkazy a zákazy, ako aj robiť vhodné dočasné opatrenia na odstránenie závad. Ak nebude postarané o nápravu, vydá orgán štátneho odborného dozoru rozhodnutie, v ktorom nariadi postarať sa o nápravu, prípadne aj o zastavenie nezákonne vykonávaných činností.

14. Podľa § 22c ods. 1 písm. e) zák. č. 135/1961 Zb. o premávke na pozemných komunikáciách v príslušnom znení, priestupku na úseku pozemných komunikácií sa dopustí ten, kto neplní opatrenia uložené orgánom štátneho odborného dozoru na zabránenie ohrozenia alebo sťaženia premávky na pozemných komunikáciách.

15. Podľa § 22c ods. 2 zák. č. 135/1961 Zb. o premávke na pozemných komunikáciách v príslušnom znení, za priestupok podľa odseku 1 písm. a) až f) a písm. g) a i) možno uložiť pokutu do 330 Eur.

16. Kasačný súd zdôrazňuje, že predmetom konania v prejednávanej veci je zákonnosť rozhodnutia o priestupku, ktorého sa sťažovateľ dopustil tým, že nesplnil povinnosť uloženú právoplatným a vykonateľným rozhodnutím orgánu verejnej správy, t. j. neodstránil v stanovenej lehote prekážky z miestnej komunikácie.

17. Sťažovateľ bol vo výroku rozhodnutia, ktorým mu bolo nariadené odstrániť prekážky z miestnej komunikácie, vydaným dňa 15.6.2015 Obcou C. ako orgánom štátneho odborného dozoru nad miestnymi komunikáciami a účelovými komunikáciami podľa § 3c ods. 1 zák. č. 135/1961 Zb., upozornený na to, že v prípade nesplnenia uloženého opatrenia bude začaté konanie o udelení sankcie. Predmetné rozhodnutie sa stalo po potvrdení odvolacím orgánom právoplatným a vykonateľným. Proti uvedenému rozhodnutiu sťažovateľ ako povinná osoba nepodal žalobu o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia vzhľadom na možný zásah do jeho vlastníckeho práva, napriek tomu že nebol uzrozumený s právnym posúdením tejto otázky v správnom konaní keď tvrdil, že predmety, ktoré má odstrániť sú na

pozemku, ktorý mu vlastnícky patrí a ktorý nemá charakter miestnej komunikácie. Obec C. preto dôvodne a oprávnene prikrčila k výkonu rozhodnutia a k začatiu priestupkového konania.

18. Sťažovateľ ako povinná osoba si nespĺnil povinnosť uloženú mu právoplatným rozhodnutím a táto skutočnosť je sama o sebe dôvodom na uloženie sankcie za správny delikt podľa § 22c ods. 1 písm. e), § 22c ods. 2 cestného zákona. Skutkovou podstatou priestupku je podľa uvedeného ustanovenia práve nesplnenie uloženého opatrenia - povinnosti odstrániť prekážky z miestnej komunikácie. V konaní o priestupku pre nesplnenie uloženej povinnosti je relevantné len zisťovanie, či povinný splnil alebo nespĺnil právoplatným a vykonateľným rozhodnutím uloženu povinnosť a skúmanie dôvodov a podmienok pre uloženie povinnosti už vzhľadom na požiadavku právnej istoty, založenej na existencii právoplatného rozhodnutia, neprichádza do úvahy.

19. Podstatou kasačnej sťažnosti v prejednávanej veci je však práve požiadavka na opätovné preskúmanie dôvodov pre uloženie povinnosti, spočívajúcich najmä v posúdení vlastníctva pozemnej komunikácie, z ktorej mal sťažovateľ odstrániť prekážky. Sťažovateľ v kasačnej sťažnosti vytýkal správne mu súdu, že sa otázkou vlastníctva pozemku žiadnym spôsobom nezaoberal a nezaujal k nej žiadne právne stanovisko. Skutočnosť, že žalobca dôvody žaloby zameral na iné skutkové a právne otázky než na tie, ktorými sa preskúmané rozhodnutie o priestupku zaoberá, je výsledkom takej dispozície žalobcu, ako účastníka konania, žalobou, ktorá pre posúdenie zákonnosti preskúmaného rozhodnutia nebola právne relevantná.

20. V súvislosti s argumentáciou v ods. 15. a 16. tohto rozhodnutia treba zmieniť, že obdobným spôsobom, postupoval najvyšší súd pri rozhodovaní v konaní 4Sžo/4/2012, pričom právna veta v znení: Ak účastník nespĺnil povinnosť uloženú mu v právoplatnom rozhodnutí o uložení nápravného opatrenia, je táto skutočnosť sama o sebe dôvodom na uloženie sankcie za správny delikt podľa § 28 ods. 3 písm. g) zákona č. 152/1995 Z.z. o potravinách v znení neskorších predpisov“ bola s príslušným odôvodnením publikovaná v Zbierke stanovísk NS a súdov SR2/2013.

21. Vzhľadom na vyššie uvedené nebolo dôvodné požadovať, aby sa orgány štátneho odborného dozoru nad pozemnými komunikáciami v priestupkovom konaní, ani správny súd v rámci konania o správnej žalobe, zaoberali otázkou tvrdeného vlastníckeho práva sťažovateľa k dotknutým nehnuteľnostiam, bez ohľadu na poukazy na neskončené súdne konanie vo veci vlastníckej žaloby.

22. Pokiaľ sťažovateľ považoval za nesprávne posúdenie otázky vlastníctva samotných neodstránených prekážok v čase rozhodovania prvostupňového správneho orgánu, vzhľadom na záver správneho súdu o fiktívnosti darovacej zmluvy zo dňa 30.7.2015, kasačný súd uvádza, že úvahu krajského súdu a vyslovený záver v tejto otázke nepovažuje za nepodložené.

23. V tejto súvislosti nemožno prehliadnúť, že povinnosť odstrániť prekážky bola sťažovateľovi uložená rozhodnutím Obce C. č. j. 167/2015 (R.z. 207/15) zo dňa 15.6.2015 s určením lehoty do 30 dní od doručenia rozhodnutia, nakoľko však nebola splnená podmienka, že by v prípade odvolania proti tomuto rozhodnutiu bol vylúčený odkladný účinok, nemohlo sa jednáť o predbežne vykonateľné rozhodnutie, ale vzhľadom na právnu úpravu § 23 zákona č. 135/1961Zb. v spojení s úpravou právoplatnosti a vykonateľnosti v zmysle zák. č. 71/1967 Zb. správneho poriadku nadobudlo rozhodnutie o uložení povinnosti vykonateľnosť až nadobudnutím právoplatnosti rozhodnutia. Na základe podaného odvolania nadobudlo rozhodnutie o povinnosti odstrániť prekážky právoplatnosť v spojení s rozhodnutím odvolacieho orgánu č. j. OU-NM-OCDPK-2015/008021-002 zo dňa 31.7.2015 až dňom 7.8.2015. Listom zo dňa 18.8.2015 bol sťažovateľ vyzvaný na odstránenie prekážok v lehote 7 dní od prevzatia listu. Listom zo dňa 2.9.2015 sťažovateľ uviedol, že bude rešpektovať iba lehotu uvedenú v právoplatnom rozhodnutí (aj keby za ňu považoval lehotu 30 dní od doručenia právoplatného rozhodnutia, uplynula by 7.9.2015).

24. Zároveň treba pripomenúť, že ani po nadobudnutí právoplatnosti rozhodnutia o uložení povinnosti odstrániť prekážky, žalobca nijakým spôsobom neprezentoval existenciu tvrdenej zmluvy o prevode

hnutelných vecí (prekážok) zo dňa 30.7.2015. Prvý krát existenciu zmluvy zmienil až v rámci konania o výkon rozhodnutia, listom podaným na poštovú prepravu 15.10.2015. V priestupkovom konaní, ktoré začalo doručením predvolania a oznámením obvinenia sťažovateľa dňa 8.10.2015 oznámil na ústnom pojednávaní 28.10.2015 že: „nie som účastníkom konania z dôvodu, že už nie som vlastníkom vecí, ktoré sú uložené na spevnenej ploche“ a to bez bližšieho zdôvodnenia. Kasačný súd poznamenáva, že v čase tvrdeného uzavretia darovacej zmluvy t. j. 30.7.2015 mal žalobca vedomosť o konaní, v ktorom mu bola uložená povinnosť odstrániť prekážky (vec bola v štádiu odvolacieho konania), obsah zmluvy však nelogicky túto skutočnosť nezmieňuje a príslušnému odvolaciemu orgánu nebolo uzavretie zmluvy oznámené. Sťažovateľ ako účastník správneho konania tak nenaplnil zákonom stanovené očakávanie v zmysle § 4 ods. 1 správneho poriadku, podľa ktorého účastníci konania spolupracujú so správnymi orgánmi v celom priebehu konania. Sťažovateľ v kasačnej sťažnosti neposkytol žiadnu logickú argumentáciu pre zamlčanie existencie darovacej zmluvy, čo je ďalší podporný dôvod pre správnosť záveru o neuznaní existencie darovacej zmluvy v čase vedenia správneho konania vo veci uloženia povinnosti .

25. Podľa názoru kasačného súdu je so zreteľom na všetky okolnosti prípadu dôvodné považovať sťažovateľa za osobu povinnú k odstráneniu prekážok, dokonca aj v prípade existencie spornej darovacej zmluvy, nakoľko svoju účasť na umiestnení prekážok nijako nespochybnil, strpel ich umiestnenie na miestnej komunikácii aj v čase po eventuálnom uzavretí darovacej zmluvy, naviac darovacia zmluva neobsahuje žiaden záväzok nadobúdateľa na odstránenie predmetov z pozemku, ktorý má byť vo vlastníctve sťažovateľa, čo spochybňuje akýkoľvek logický, odôvodnený a reálny účel tvrdeného prevodu vlastníctva. Bolo preto zákonné a spravodlivé zo strany správnych orgánov, požadovať odstránenie prekážok od sťažovateľa a z nesplnenia tejto povinnosti vyvodit' zákonom predvídané dôsledky.

26. Nakoľko sa kasačný súd stotožnil so záverom krajského súdu, že rozhodnutie žalovaného je v súlade so zákonom a námietky sťažovateľa uvádzané v kasačnej sťažnosti proti napadnutému rozsudku neboli spôsobilé spochybnit' závery, ku ktorým tento súd dospel a dostatočne presvedčivým spôsobom uviedol v odôvodnení svojho rozhodnutia, najvyšší súd kasačnú sťažnosť ako nedôvodnú zamietol (§ 461 SSP).

27. O náhrade trov konania účastníkov rozhodol kasačný súd podľa § 467 ods. 1 SSP v spojení s § 167 ods. 1 veta prvá SSP tak, že žalobcovi, nepriznal náhradu trov kasačného konania, nakoľko nebol v konaní procesne úspešný a pre priznanie náhrady procesne úspešnému žalovanému neboli splnené zákonné podmienky (§ 467 ods. 1 SSP v spojení s § 168 veta druhá SSP).

28. Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3:0 (§ 139 ods. 4 SSP).

#### **Poučenie:**

Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok nie je prípustný.